

תת"ע 28393/05 - איתן קזז נגד מ.י. ענף תנועה ת"א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 28393-05 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' קזז
תיק חיצוני: 20200517546

מספר בקשה: 2

איתן קזז על ידי עו"ד חיים ארבל

בפני מבקשים כב' השופט דן סעדון

מ.י. ענף תנועה ת"א

נגד משיבים

החלטה

לפני בקשה לקבוע כי עונש פסילה שהוטל על המבקש - התיישן.

כעולה מן הבקשה והתגובה נגזרו על המבקש מספר חודשי פסילת רישיון. המבקש טוען כי בעת גזר הדין עמדה בתוקף הוראת דין שלפיה נמנתה תקופת הפסילה ממועד גזר הדין ולא ממועד הפקדת הרישיון. לפיכך עותר המבקש כי אצהיר כמבוקש לעיל. עתירה נוספת שהייתה בפי המבקש - ונדחתה מטעמים של חוסר סמכות - הייתה לחשב את תקופת הפסילה שהושתה עליו.

לאחר קבלת תגובת המשיבה לבקשה נחה דעתי כי גם דינה של בקשה זו להידחות משני טעמים עיקריים: **הטעם האחד**, עניינו סמכותו של בית המשפט לתעבורה לקבוע או להצהיר על התיישנות עונש הפסילה. בע"פ 3482/99 **פסי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(5) 715 נקבע כי בית המשפט לתעבורה אינו מוסמך להצהיר על התיישנות עונשים והסמכות לכך נתונה לבית משפט השלום. די בכך כדי לדחות בקשה זו.

טעם שני, הוא לגופה של הבקשה. מתגובת המשיבה עולה כי גזר הדין נגד המבקש ניתן בחודש יוני 2005. פקודת התעבורה קובעת סנקציה של מאסר עד 3 שנים למי שהורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. משמע, מדובר בעבירה המסווגת כעוון, ולא כחטא כפי שנכתב בבקשה. ע"פ סעיף 10 לחוק סדר הדין הפלילי, תקופת התיישנות עונש בעבירה מסוג עוון היא 10 שנים מיום בו הפך פסק הדין לחלוט. נמצא, כי גם אם נניח הנחה מרחיקת לכת שאינה תואמת את המציאות כי פסק הדין התיישן כבר במועד בו ניתן, יוני 2005, עדיין לא חלפו להם 10 שנים כנדרש ואלה יחלפו רק ביוני 2015.

סוף דבר, מכל הטעמים האמורים אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ד, 30 יולי 2014, בהעדר הצדדים.